

Hij nam nieuwe elementen over maar verwerkte ze op een oude, soms verouderde manier. Deze werkwijze is waarschijnlijk de reden waarom Liebaert voornamelijk als rederijker en dichter bekend is, en niet als toneelschrijver.

J. SURMONT

BIBLIOGRAFIE

1. VANDE WEGHE, F., Schets eener Geschiedenis der Oostendsche Kamer van Rhetorica, 1486-1849, Roeselare, 1914, p. 55
 2. Ibidem, p. 55
 3. Ibidem, p. 60
 4. Ibidem, p. 63
 5. Ibidem, p. 61
 6. Ibidem, p. 58
 7. Ibidem, p. 68-69
 8. Ibidem, p. 64
 9. DE RONDE, T., Het Tonneelleven in Vlaanderen door de eeuwen heen, Davidsfonds, 1930
 10. VANDE WEGHE, F., op. cit., p. 68
 11. Ibidem, p. 64
-

COMPAGNIE VAN OOSTENDE

De "Koninklijke Academie voor Overzeese Wetenschappen" (Defacqzstraat 1, 1050 Brussel), van een bescheiden Instituut uitgegroeid tot de status van een volwaardige Academie, is nu reeds méér dan een halve eeuw oud. Een volumineus tweedelig Gedenkboek, dat de titel meebrengt "Vijftig-jaris Bestaan van de Academie : 1928 - 1978" (Brussel, 1982), boekstaft de diverse activiteiten welke dit geleerd genootschap ontplooid heeft. En stellig wel op velerlei, uiteenlopende gebieden, ook wat de 'Overzeese Geschiedenis' aangaat en bestrijkt ! De heer Dr. Marcel Luwel, conservator van het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika, memoreert in dit aangehaald boekwerk in het bijzonder over deze discipline; zijn synthese staat aldaar afgedrukt op de bladzijden 85 tot en met 88. Hij benadrukt er onder meer de grote betekenis en de belangrijke rol, die van de voormalige roemrijke "Oostendse Compagnie" uitging : een glansrijke pagina in onze vaderlandse geschiedenis! ... Wij citeren voluit deze passus :

" (...) Een zeer speciale plaats wordt ingenomen in de historiografie van de Belgische expansie door de in Indië werkzame Compagnie van Oostende. Alhoewel haar een kort leven was beschoren, heeft zij steeds ruime belangstelling opgewekt en er kan niet aan getwijfeld worden dat het voor de onderzoeker naar de Belgische aanwezigheid over de wereld, een episode uit de vaderlandse geschiedenis is geweest waar men steeds met dankbaarheid naar verwijst (...)" (bladzijde 88).

E. SMISSAERT